

अशरफचं चिमान

Ashraf THE FLYING SAUCER

लेखिका : फातिमा अकीलू
चित्रकार : मुस्तफा बुलामा
मराठी अनुवाद : आभा भागवत

Fatima Akilu
Illustrations by Mustapha Bulama
Marathi Translation : Abha Bhagwat

अशरफचं विमान

लेखिका : फातिमा अकीलू

चित्रकार : मुस्तफा बुलामा

मराठी अनुवाद : आभा भागवत

कृतज्ञता : अरविंद गुप्ता

प्रकाशक :

कजा कजा मरू प्रकाशन

गरवारे बालभवन

सारसबागेसमोर, पुणे - ४११००२

दूरध्वनी - २४४४२१०९

प्रकाशन वर्ष : १२ डिसेंबर २०१२

मुद्रक : मुद्रा, ३८३ नारायण पेठ, पुणे - ३०

किंमत : ₹ ३०/-

Ashraf

The flying saucer

Written by Fatima Akilu

Illustrations : Mustapha Bulama

Marathi Translation : Abha Bhagwat

Special Thanks : Arvind Gupta

Publisher :

Kaja Kaja Maru Prakashan

Garware Balbhavan

Opp. Saras Bag, Pune - 411002

Phone : 24442109

Year of Publication : 12 December 2012

Printer : Mudra, 383 Narayan Peth,

Pune - 30

Price : ₹ 30/-

अशरफचं विमान

लेखिका : फातिमा अकीलू

चित्रकार : मुस्तफा बुलामा

मराठी अनुवाद : आभा भागवत

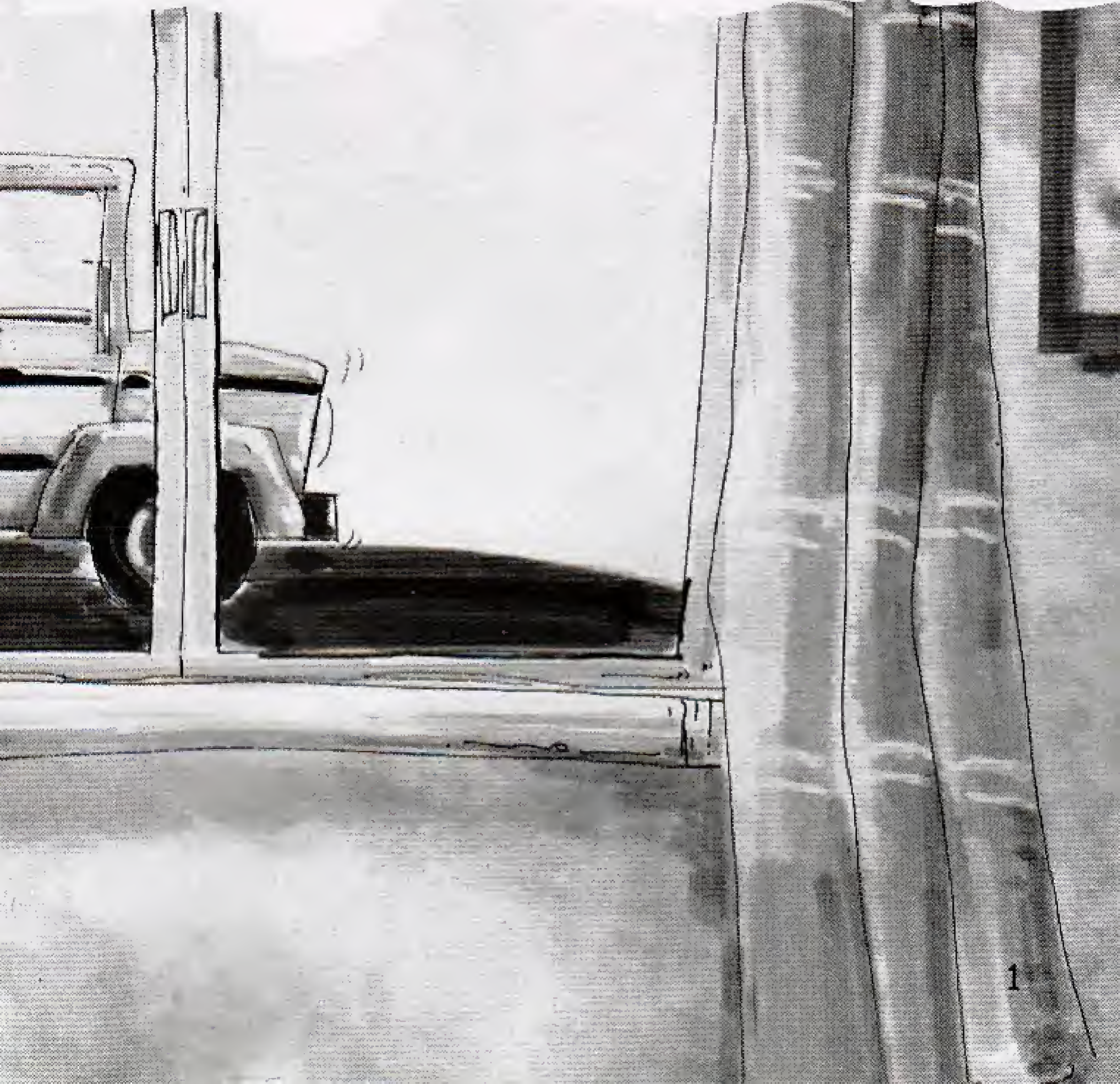
Ashraf

The flying saucer

Fatima Akilu

Illustrations by Mustapha Bulama

Marathi Translation : Abha Bhagwat

तो दिवसही इतर दिवसांसारखाच सुरू झाला. पण अशरफ आज खूपच घाईत होता. त्यानी पटापट नाश्ता संपवला आणि चटकन दप्तर खांद्याला लावून तो पटकन शाळेची बस पकडायला धावला.

The Day began like any other day, except for one thing : Ashraf was in a hurry. He rushed to eat breakfast, he rushed to pick up his school bag and he rushed to get on the bus for school.

आजूबाजूच्या बाकी सगळ्या गोष्टी अगदी निवांत घडत होत्या. त्यानी पाहिलं की बस ड्रायव्हर अदाचे पाय पेडलपर्यंत मोठ्या कष्टानी पोचत होते. आज काही लवकर शाळेत पोहोचायचा तिचा बेत नव्हता.

Everything else was happening slowly : he noticed that Ada the bus driver's foot barely touched the pedal. Ada was determined to take her time this morning.

शाकेची बैठी तपकिरी इमारत दिसायला लागल्याबरोबर अशरफ ताबडतोब दाराजवळ आला.

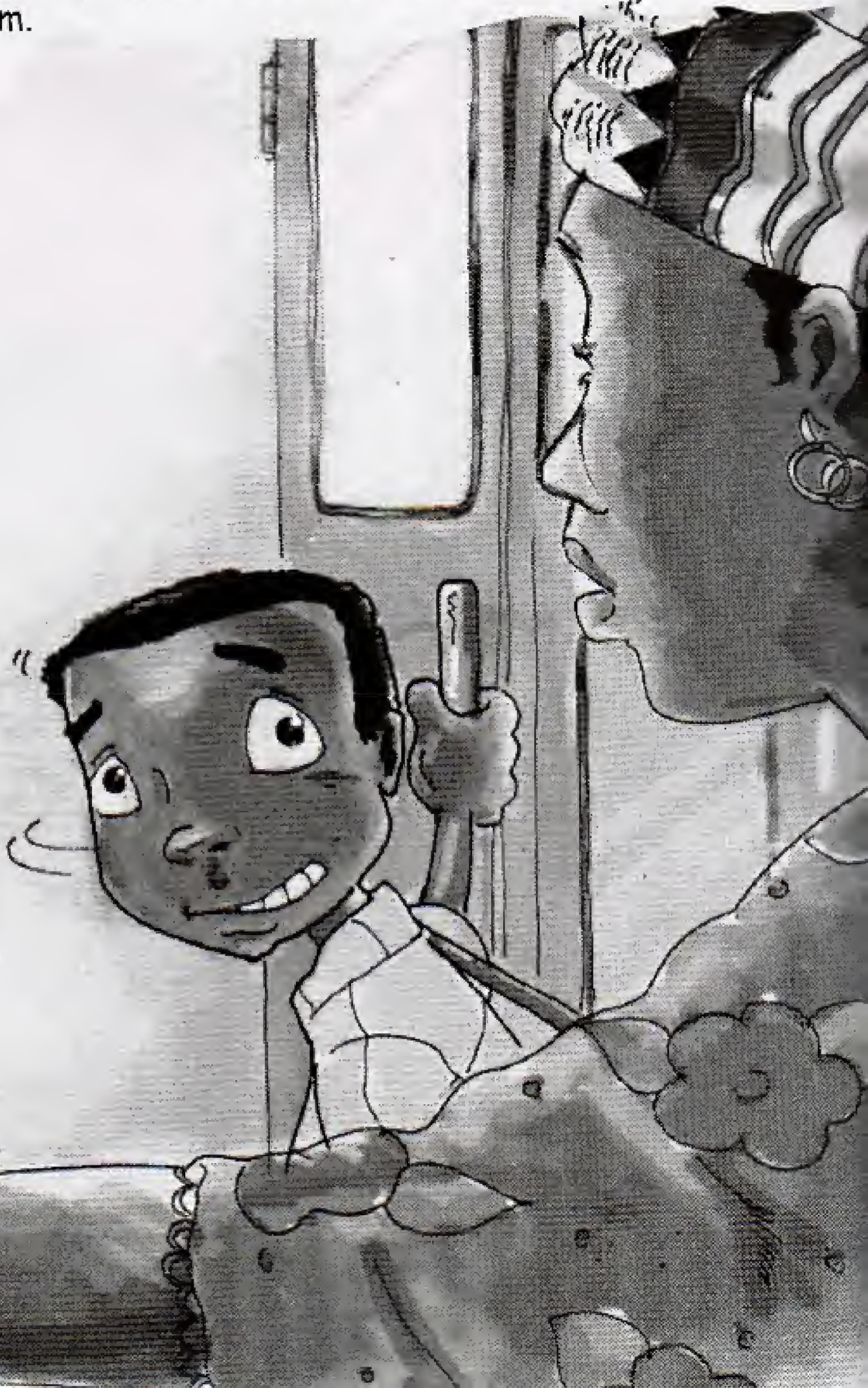
“ए SSS इतक्यात नाही”, अदा ओरडली, “बस पूर्ण थांबायची वाट बघायची SSS.”

“सॉरी अदा, मला ताबडतोब वर्गात पोचलं पाहिजे,” असं सांगतच त्यानी बसमधून बाहेर उडी मारली आणि तो वर्गाकडे धावला.

When Ashraf finally glimpsed the low brown school building, he rushed to the front of the bus.

“Not so fast”, Ada boomed. “Wait for the bus to stop completely first.”

“Sorry Ada, I need to get to class right away,” he called, as he jumped out of the bus and ran to his classroom.

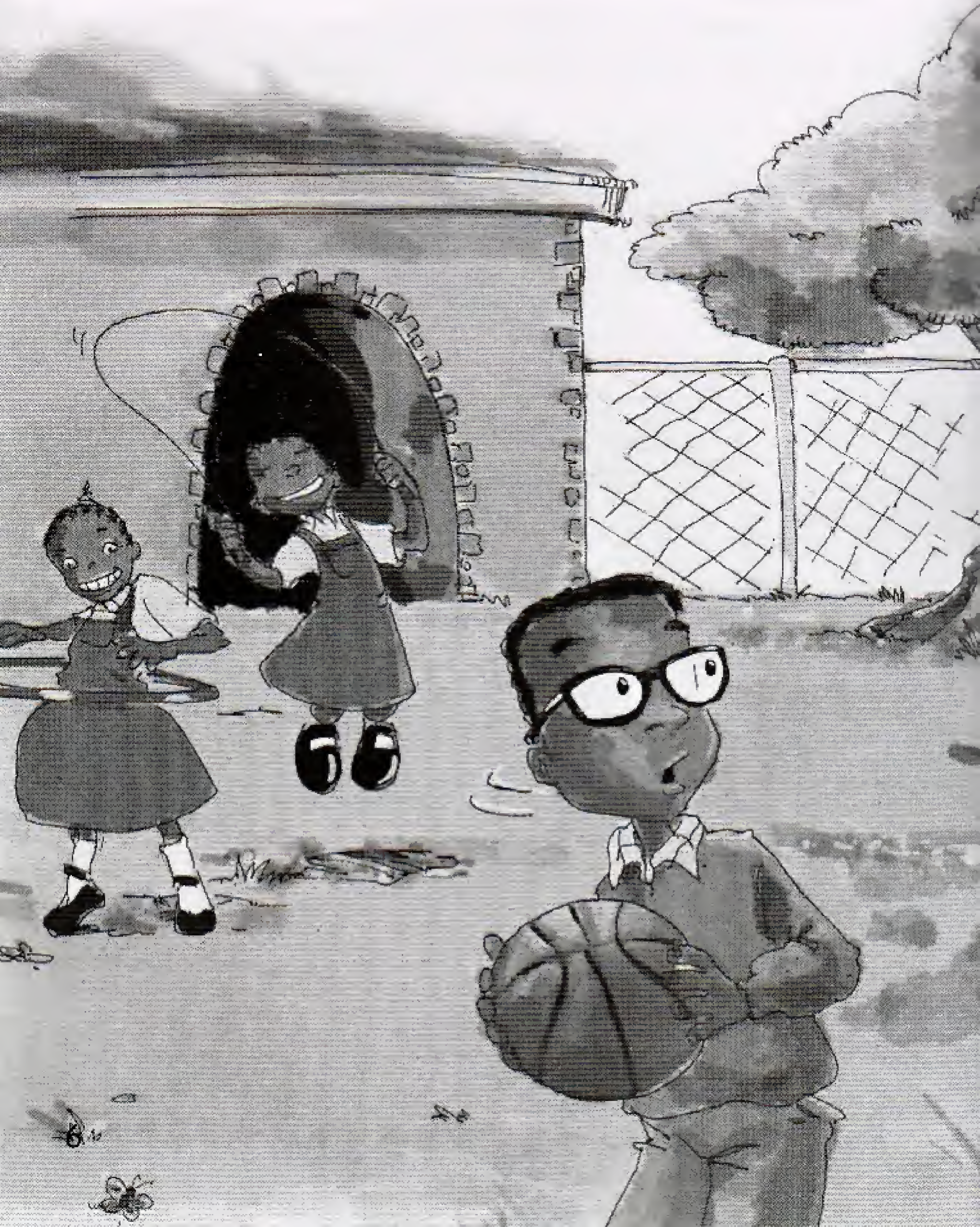
पहिला तास होता शान्त्राचा पण अशरफचं लक्ष भलतीकडेच होतं.
त्याचं सगळं लक्ष होतं घड्याळाकडे. त्याला वेध लागले होते ११ वाजता
होणाऱ्या छोट्या सुट्टीचे.

First lesson was science, but Ashraf wasn't listening.
His eyes were on the clock. He was waiting for the
11:00 am first break.

सुट्टीची घंटा वाजल्यावर अशरफ मैदानाकडे धावतच सुटला. “ए युजिन,
तुला शाळा सुटल्यावर माझ्या विमानात बसून उडायला यायचंय का?”

As soon as he heard the bell, he headed out to the
yard. "Hey! Eugene, do you want to come to me around
after school to fly on my plane?"

“कुठलं रे विमान? सेगुन जरा इकडे ये रे,” युजिन जोरात ओरडला,
“अशरफकडे विमान आहे, तुला कुठे जायला आवडेल, बृहस्पतीवर का
शनीवर?”

“अरे माझ्याकडे स्वरंच विमान आहे. चारजण त्यात आरामात बसू
शकतात. तुम्ही स्वतः येऊन बघाच,” अशरफनी ठामपणे सांगितलं.

“What plane? Segun come over here”, Eugene called loudly. “Ashraf has a plane. Would you like to go to Jupiter or Saturn?”

“Look guys, I promise you that I have a plane. It can sit four people comfortably. Come and see,” Ashraf persisted.

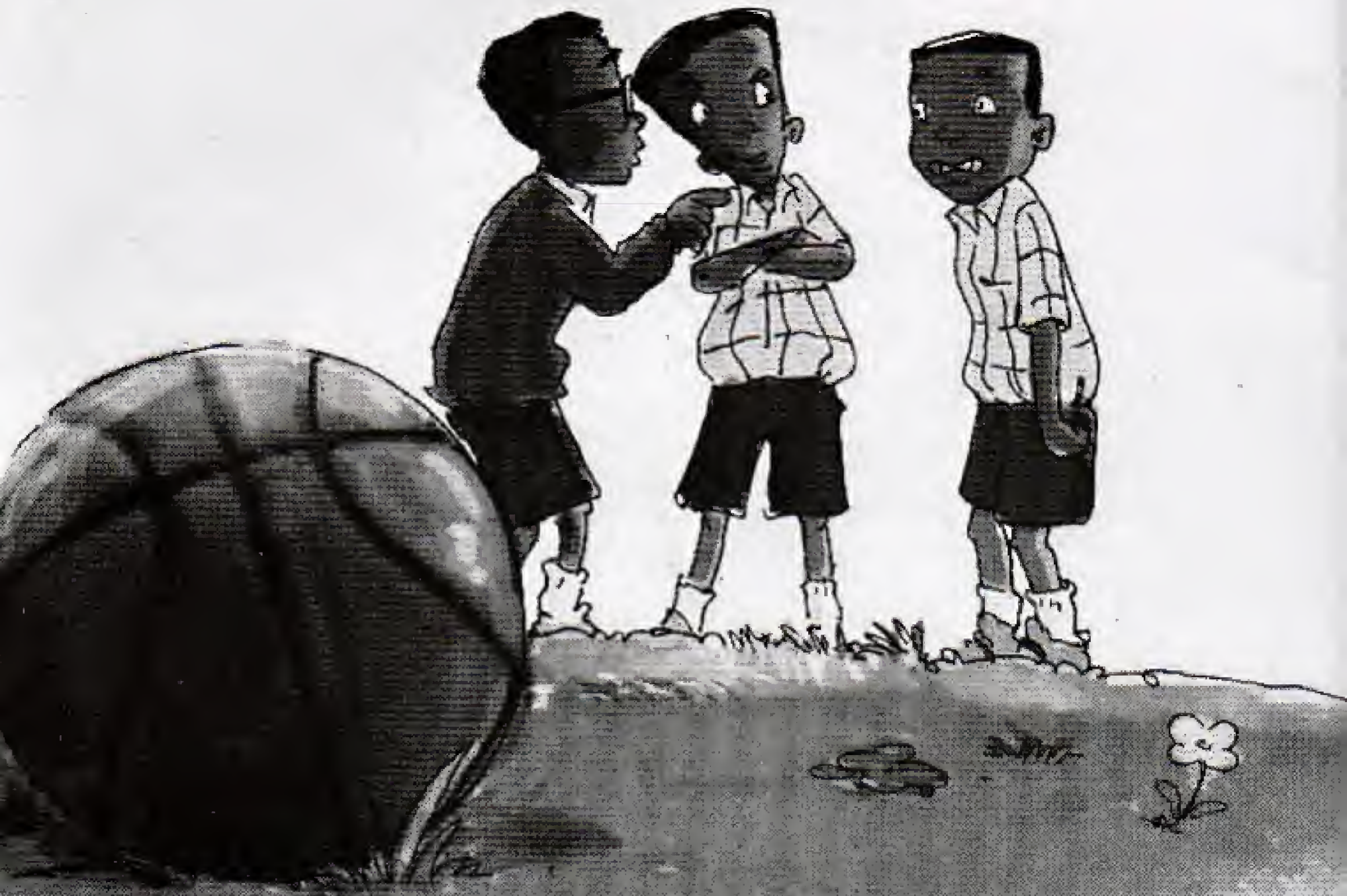

“म्हणजे मागे एकदा तू भविष्यकाळात नेणारी टाईम कॅप्सूल बनवली होतीस तसं?,” सेगुननी त्याला आठवण करून दिली.

“मला तर त्यावेळी वाटलं होतं की झोपेतून उठल्यावर मी एकदम दोन इयत्तांनी मोठा झालेलो असेन. म्हणून मी अभ्यास पण नाही केला आणि जवळ जवळ नापासच झालो. आणि एकदा तर तू तुझ्या बाबांच्या रेडिओच्या आतले भाग वेगवेगळे करून म्हणाला होतास की त्यातल्या लहरी असे काही तरंग बनतील की त्यामुळे आपण अदृश्य होऊ शकू. तसंच तर नाहीये ना हे तुझं विमान?,” युजिननी विचारलं.

“Is it like the time you made a time capsule that could send us into the future” Segun reminded him.

“I got into so much trouble thinking that I would wake up and find myself two grades up. I stopped studying for my exams and got all D's. Or is this like the time you dismantled your dad's radio, telling us that the radio frequencies can turn into waves that would make us invisible?” said Eugene.

“हो मला तर संपूर्ण रविवारभर शाळेत थांबायची शिक्षा झाली होती कारण आपण अदृश्य आहोत असं समजून मी मास्तरांना स्वरवा वेडावून दाखवत होतो, “सेगुन हसत सांगत होता,” अशरफ तू ऐकत नाहीस हं!”

“Oh yeah, I spent the weekend in detention for making faces and sticking my tongue out at the head master, thinking he wouldn't be able to see me,” Segun laughed.” Ashraf, you just never give up!”

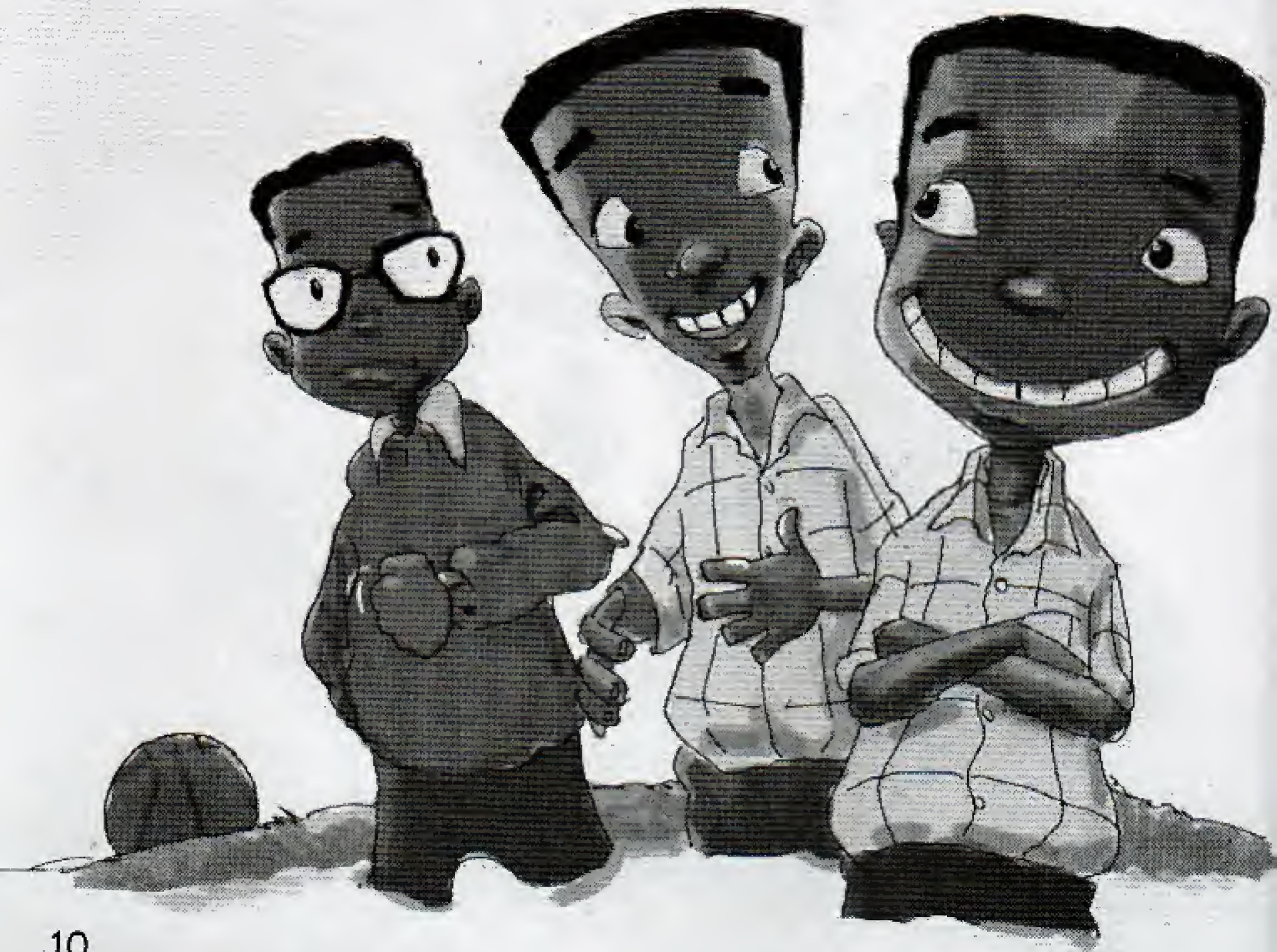

“तुम्ही या तर घरी, हयावेकी मला खरं खुरं सूत्र सापडलंय, “अशरफ म्हणाला.” “म्हणजे अजून संकटं निर्माण करणारं सूत्र,” सेगुननी युजिनला कोपर मारत विचारलं, “पण मी नक्की येईन तुझ्या आईच्या हातचा चॉकलेट केक खायला.”

“काय म्हणालास चॉकलेट केक? मग मी पण येणार,” युजिन उत्साहात म्हणाला.

“Well , you must come. This time I have found the formula,” Ashraf insisted. “More like the formula for getting into trouble,” Segun said, nudging Eugene. “But I will come just for your mum’s delicious chocolate cake”

“Did you mention chocolate? I am in!” Eugene screamed.

मग ते तिघं मैदानावर जिथे वर्गतिले बाकीचे मित्र गप्पा मारत होते तिथे गेले.

The friends walked towards the playground to join the rest of the class huddled in conversation.

“हे पहा तीन शहाणे आले. आता कुठलं नवीन खोडसाक साहस करतायत कोण जाणे?,” सायमन म्हणाला.

“गेले उडत. काही लक्ष देऊ नका रे,” अशरफ म्हणाला, “आणि आज संध्याकाळच्या कार्यक्रमाची त्यांना कानोकान खबर नाही होता कामा बरं का!”

“Here comes the three musketeers. I wonder what new adventure they are cooking this time,” Simon declared.

“Just ignore him,” Asraf said, “and don't tell him about this evening.”

“सायमन तू येणार का अशरफचं नवीन विमान बघायला? आपण हवं तिथे जायची तिकिटं काढू शकतो. वर्षतिल्या या वेळी लागोसची हवा उत्तम असते आणि कानोची वाळू फार सुंदर असते,” सेगुननी जोरदार घोषणा केली.

“काय गरज होती असं करायची?,” अशरफनी रागानी फणफणत विचारलं.

“Simon, are you coming to see Asraf's new flying saucer? We can all book where we want to go. I think I like the air in Lagos, and the sand in Kano is really pretty this time of year,” Segun called out.

“Why did you have to go and do that?” Ashraf stormed off, clearly upset.

“अरे रागावू नको पण तुझे केवढे प्रयोग आणि शोध आत्तापर्यंत फसलेत ना!,” अशरफच्या मागे जात सेगुन म्हणाला.

“मला वाटलं आपण मित्र आहोत. काहीही झालं तरी मित्रांनी एकमेकांच्या बाजूनी बोलायचं असतं,” अशरफ रागावूनच म्हणाला.

“अरे मी नक्की येईन रे आज,” सेगुन म्हणाला. आणि सगळेजण वर्गाच्या दिशेनी जायला लागले.

“I am sorry, but so many of your inventions and experiments haven't worked out,” Segun said, as he ran after Ashraf.

“I thought we were friends. You are supposed to support me no matter what,” Ashraf muttered, still angry.

“Look, I will be there alright,” Segun replied, as they made their way back to the classroom.

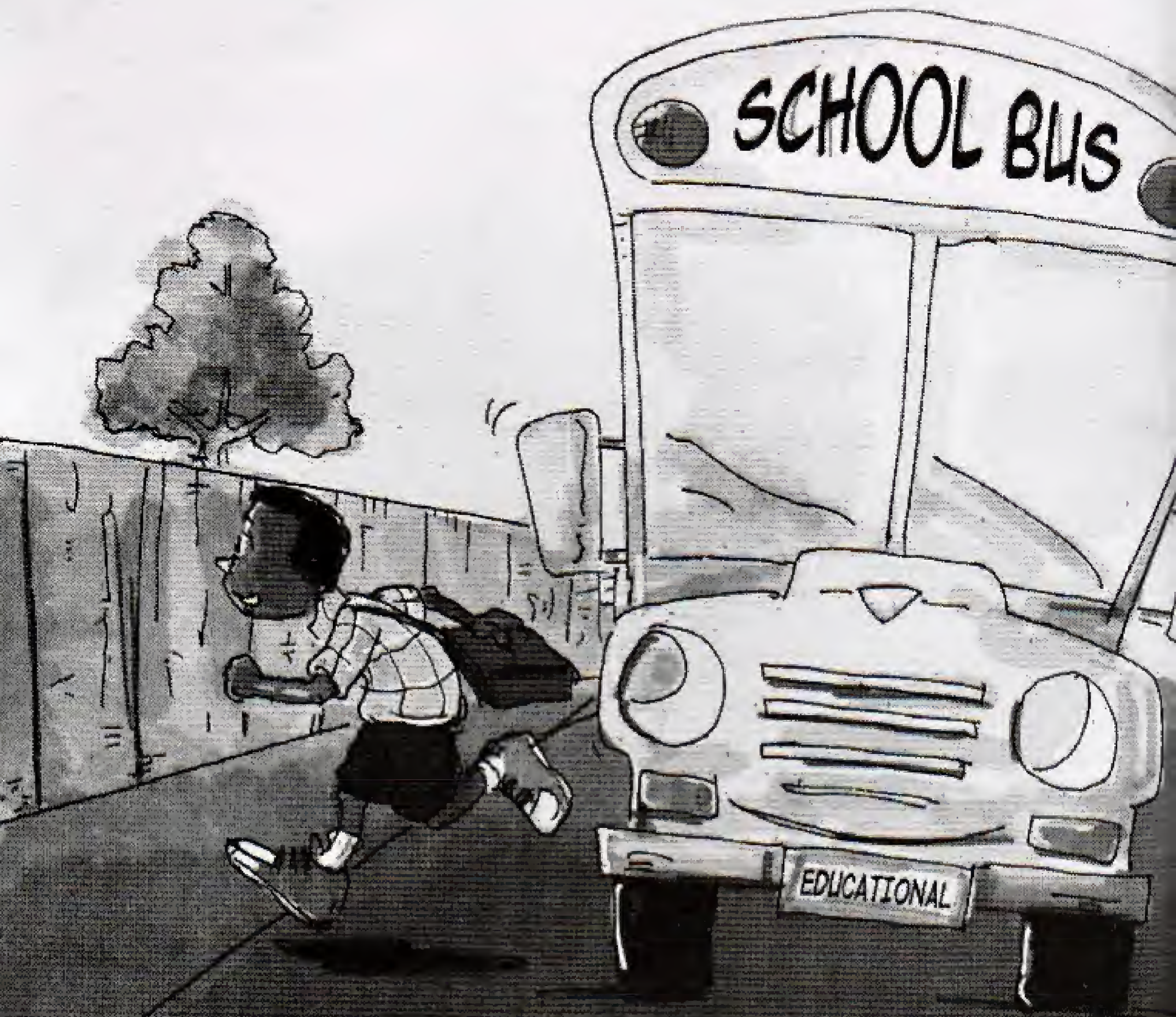
अशरफ मनातल्या मनात खूपच खूष होता. त्याच्या मित्रांनी नवीन प्रयोग दाखवण्याची अजून एक संधी त्याला दिली होती. उरलेला दिवस चुटकी सरशी संपला.

Ashraf was secretly delighted that his friends had decided to give him another chance. The rest of the day flew by.

घरी जाण्यासाठी बस पकडायची वेळ झाली. घरामोर बस थांबते न थांबते तोच अशरफ घराच्या आत धावत गेला. त्याच्या लाडक्या मित्रांसाठी विमानात दोन आरामशीर आसनं अजून तयार करायची बाकी होती.

Soon, it was time to get on the bus for home. As soon as the bus stopped in front of his house, Ashraf raced inside. He needed to get comfortable seats on his plane for his two best freinds.

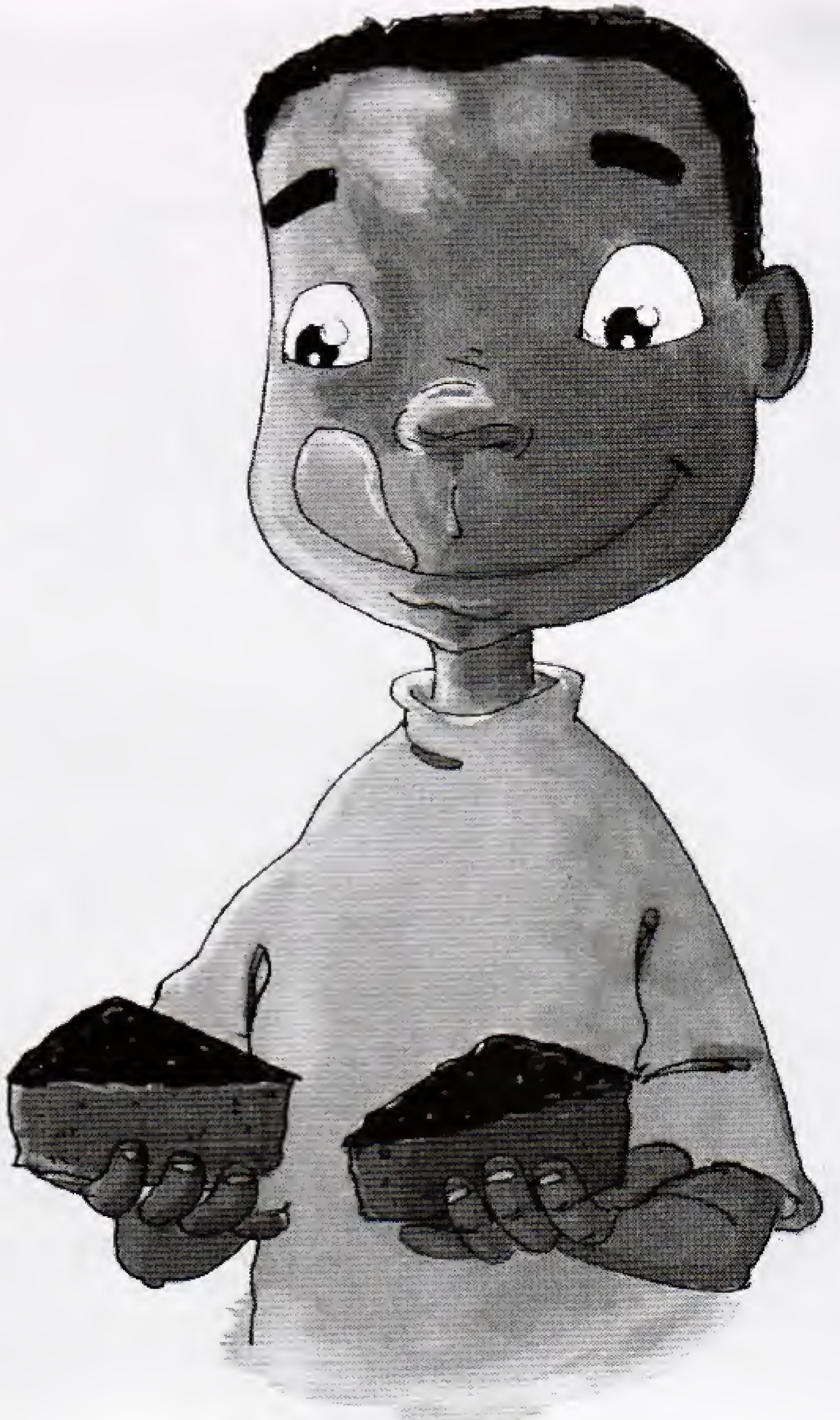
तो थेट दिवाणखान्यात गेला आणि आईच्या आवडत्या जांभळ्या रंगाच्या दोन उशा त्यानी उचलल्या. त्या घट्ट बांधायला त्याला एक दोरी सुद्धा लागणार होती आणि दोरी कुठे सापडेल हे ही त्याला अचूक माहिती होतं. बाबांच्या अवजारांच्या पेटीत नेहेमीच दोरी असायची.

He went into the living room and grabbed his mum's favourite purple cushions. He needed some string to make sure they were fastened securely for takeoff, and knew just where to get it. Dad always had string in his tool box.

आता फक्त खाऊ घ्यायचा शिल्लक राहिला होता. आईनी केलेला
चॉकलेट केक सगळ्यांनाच आवडतो पण केक ठेवायला ट्रे शोधायला
लागणार होते.

The only thing left was to secure some refreshments.
Mum's chocolate cake would do nicely, but he needed
to find two tables to rest them on.

त्याला आठवलं की त्याच्याकडे दोन गोल टोप्या होत्या. टोप्यांची वरची बाजू चपटी असल्यामुळे त्या उलट्या ठेवल्यावर त्यात केक मस्त बसले. आता त्याला फक्त हेल्मेटची गरज होती. हेल्मेट घालून विमानाच्या कॉकपिटमध्ये बसून तो आपल्या मित्रांची वाट बघणार होता.

He remembered that he had a pair of round hats. Luckily, they could sit by themselves if there was no wind - the perfect place to put a snack! Now, all he had to do was to get his helmet ready and climb into the cockpit while he waited for his friends to arrive.

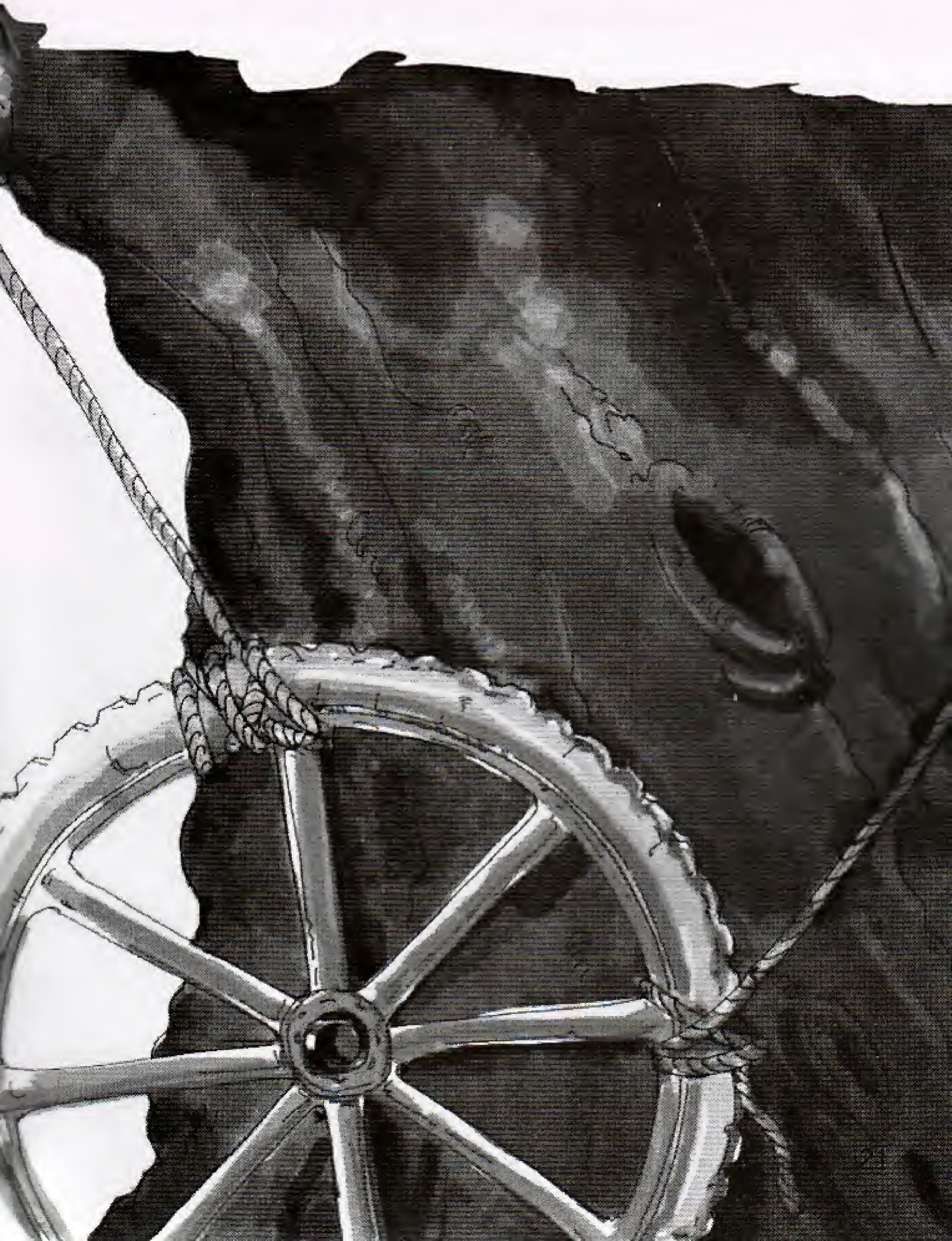
त्यानी पटकन सायकलचं पिवळं हेल्मेट घेतलं आणि तो घरामागच्या
अंगणात पळाला. एक मिनीट थांबून त्यानी आपली अद्भुत कलाकृती
न्याहाकली.

Grabbing his yellow bicycle helmet, Ashraf made his
way to the backyard. He took a minute to survey his
creation in its entire splendor.

कसलं मोठं आणि दिमाखदार विमान होतं! तपकिरी जबरदस्त धड,
लांब रुंद पंख आणि मजबूत चाकं!

It was magnificent - brown strong body with large
wide wings and solid wheels! He looked around
impatiently, wondering where his friends were.

“अशरफ कुठे आहेस? बघ हं तुझा नवीन प्रयोग मस्तच असायला हवा. तुझ्यासाठी मी बाबांबरोबर फूटबॉलची मॅच बघायला नाही गेलो,” सेगुननी आल्या आल्या ठणकावलं.

“तुम्हाला एकदम धम्माल येईल आज. लवकर या इकडे, मी मागच्या अंगणात आहे,” अशरफनी सांगितलं.

“Ashraf, where are you? This better be good. I am missing watching soccer with my Dad for this,” Segun announced their arrival.

“This is going to make your day. Come on over, I am in the back,” Ashraf replied.

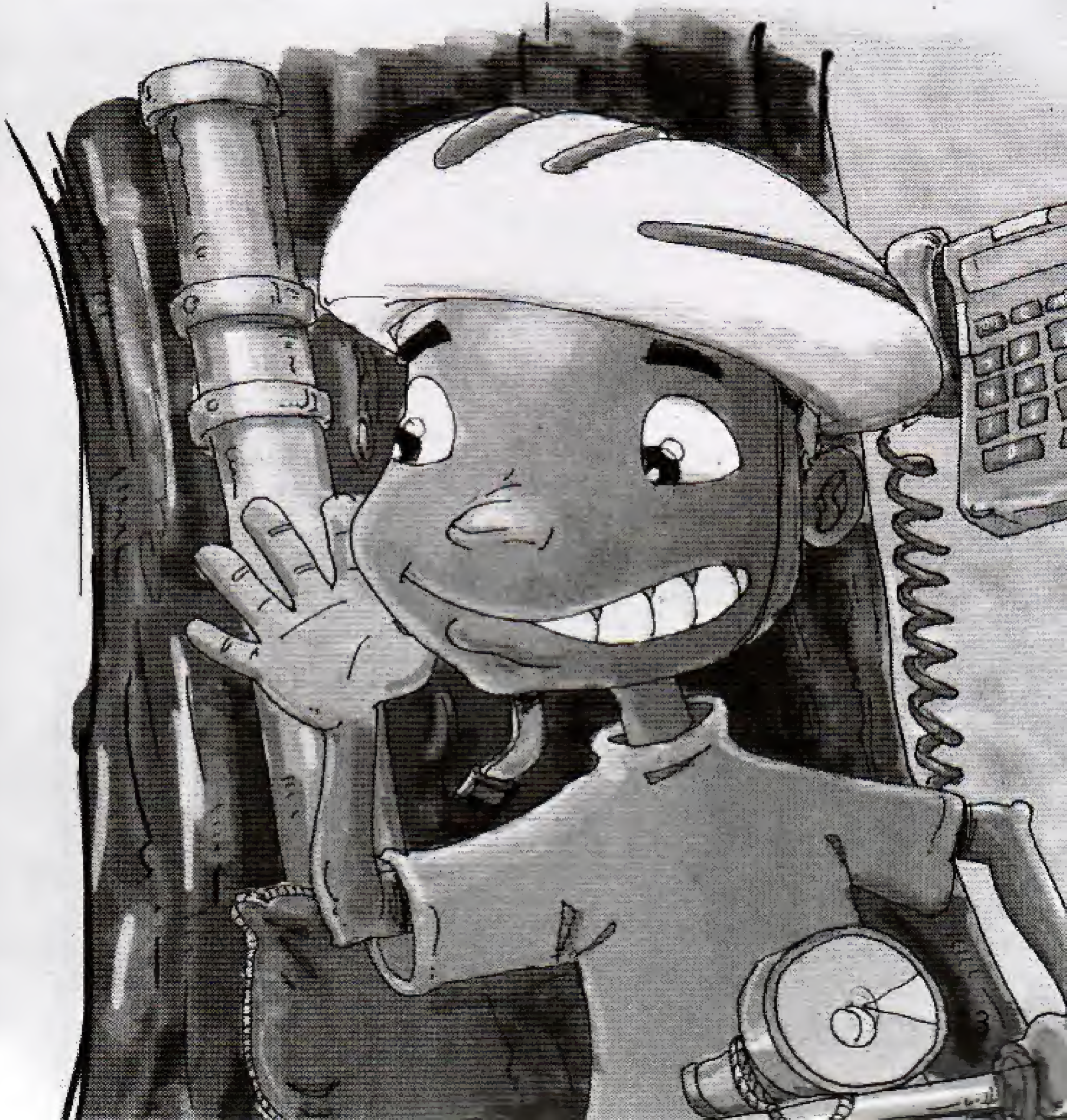

अशरफ घाईनी काँकपिटमधे चढून बसला आणि त्यानी हेल्मेट घट्ट केलं. त्याचे मित्र तिथे पोचायच्या आत त्याला सगळी तयारी पूर्ण करून ठेवायची होती. पंख आणि चाकं सुद्धा त्यानी उड्डाणासाठी तयार आहेत ना हे तपासून ठेवलं होतं.

“लवकर लवकर या, आपल्याला जेवायच्या वेळेपर्यंत परत यायचंय,” त्यानी जोषात सांगितलं.

He hurriedly climbed into the cockpit, pulling on his helmet. He wanted to make sure he was ready when they got around the back. He checked the wings and the wheels to make sure that everything was perfect for takeoff.

“Hurry, we have to be back by dinner time!” he called out loudly.

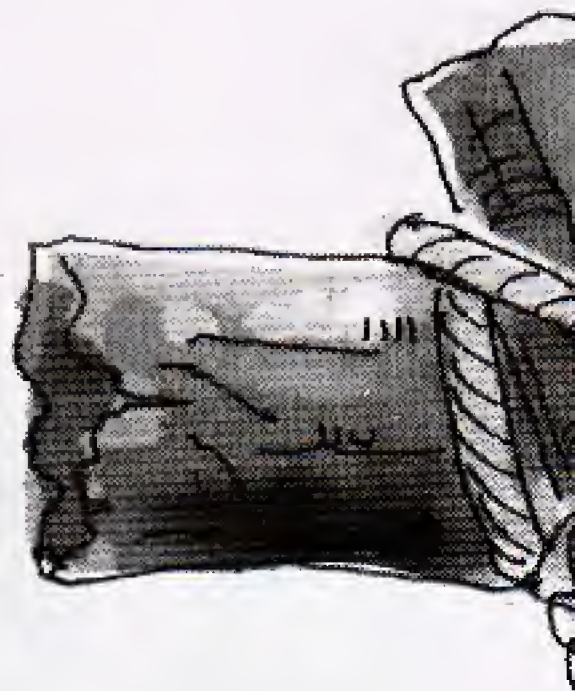

अशरफला त्याच्या दिशेनी येणारा आरडा ओरडा ऐकू आला. जसजसा जवळ आला तसतसा आवाज मोठा होत गेला. काय चाललय ते बघायला कॉकपिटमधून त्यानी डोकं बाहेर काढलं तेव्हा डगमगणाऱ्या खुर्चीवरून तो खालीच पडला असता.

“हे काय चाललय सेगुन? युजिन अरे काय करताय तुम्ही?,” असं विचारताना अशरफची तारांबळ उडाली. त्याचा त्याच्या डोक्यावर विश्वास बसेना. शेकडो मुलं त्याच्या अंगणात जमली होती आणि त्याच्या अजूनच जवळ येत होती.

Ashraf heard rumbling coming towards him. It became louder as it got nearer. He strained his head to get a better glimpse of what was going on, almost falling out of the window of his fragile cockpit.

“What is going on, Segun? Eugene, what on earth are you doing?” he asked, starting to panic. Ashraf could not believe what he was seeing. Hundreds of children were trampling on his backyard, marching towards him.

अशरफला सगळ्या बाजूंनी मुलांनी घेरलं होतं. ती सगळी त्याच्याकडे रोखून पहात होती आणि मोठमोठ्यांदा एकदम बोलत होती.

युजिन आणि सेगुन आपला मित्र नीट दिसावा म्हणून गर्दीतून वाट काढत पुढे आले. तो आंब्याच्या झाडावर उंच फांदीच्या मिठीत ऐटीत बसला होता. दोन बाजूंच्या फांद्यांवर दोन टोप्यांमधे चॉकलेट केकचे काप ठेवले होते.

There were kids everywhere surrounding Ashraf, staring up at him. They were all talking at once.

Eugene and Segun pushed through the crowd to get a better look at their friend perched high on a mango tree claspimg onto a branch. On two branches were two hats, with a slice of chocolate cake on each.

“कसला डोकेबाज आहेस रे तू, सेगुन म्हणाला, चल वर जाऊन आपला केक तर घेऊयात,” असं म्हणत दोघही अशरफबरोबर रवेकायला झाडावर चढले.

“Well, at least you have a vivid imagination,” Segun said. “Come on, let’s go and get our cake,” as the two boys scrambled up the tree to join Ashraf.

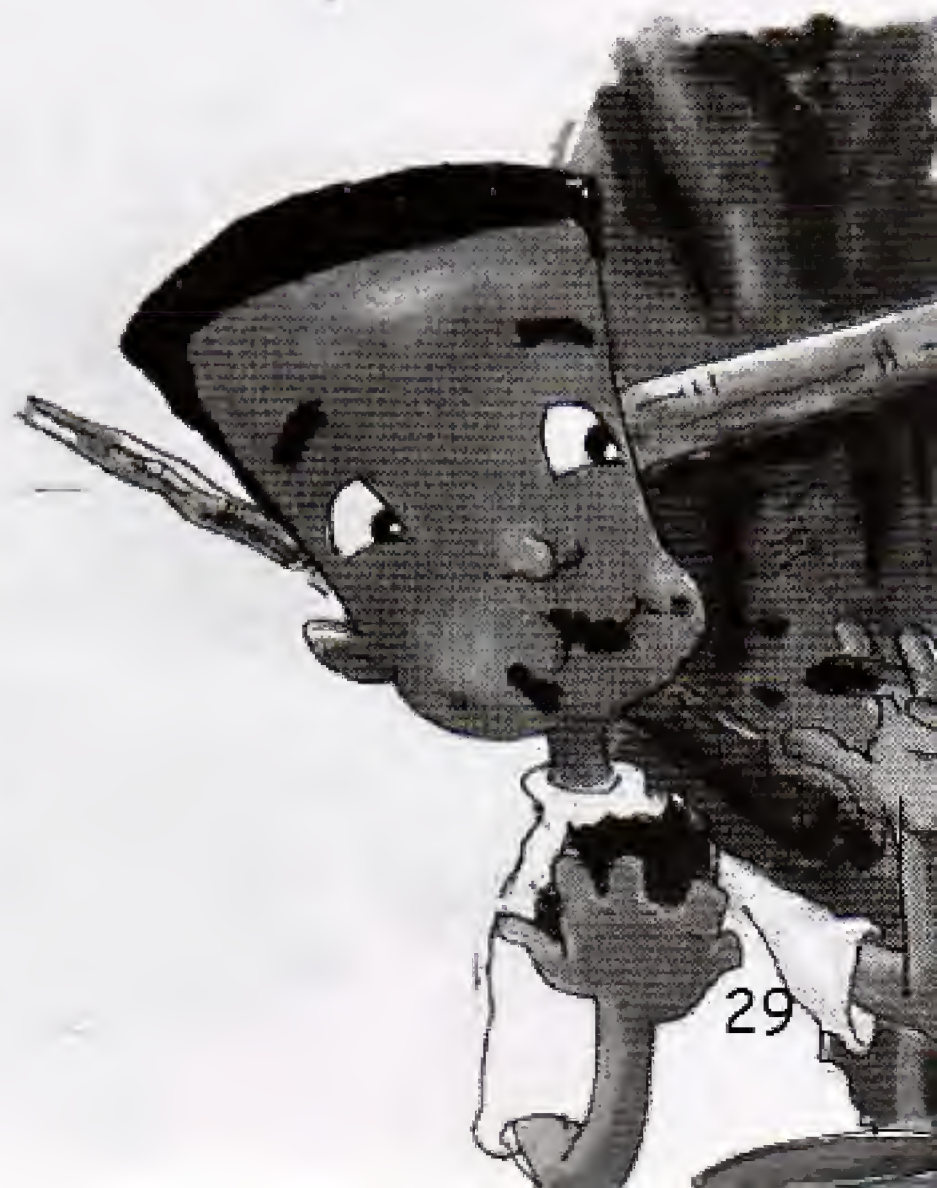
“हे कसलं उडणारं मशीन,” मुलं कुजबुजत होती, “नुसतंच तर झाड आहे.” निराश होऊन एकापाठोपाठ एकेक जण जाऊ लागली.

“Some flying saucer,” the kids muttered. “It is just a tree.” Disappointed, they turned and walked off one after the other.

“अशरफ, तुला कसं रे बरोबर सगळ्यांचं लक्ष वेधून घेता येतं ना! आणि हो केक एकदम इकास आहे बरं का,” युजिन म्हणाला.

“Ashraf, you sure know how to get everyone's attention. And the cake is great,” Eugene said.

अशरफ गप्पपणे आपल्या काल्पनिक कॉकपिटमध्ये बसून राहिला. “तुम्ही सगळ्यांना नको होतं त सांगायला. मी आता शाळेत तोंड नाही दाखवू शकणार, कधीच नाही,” अतीशय गंभीर आवाजात तो म्हणाला.

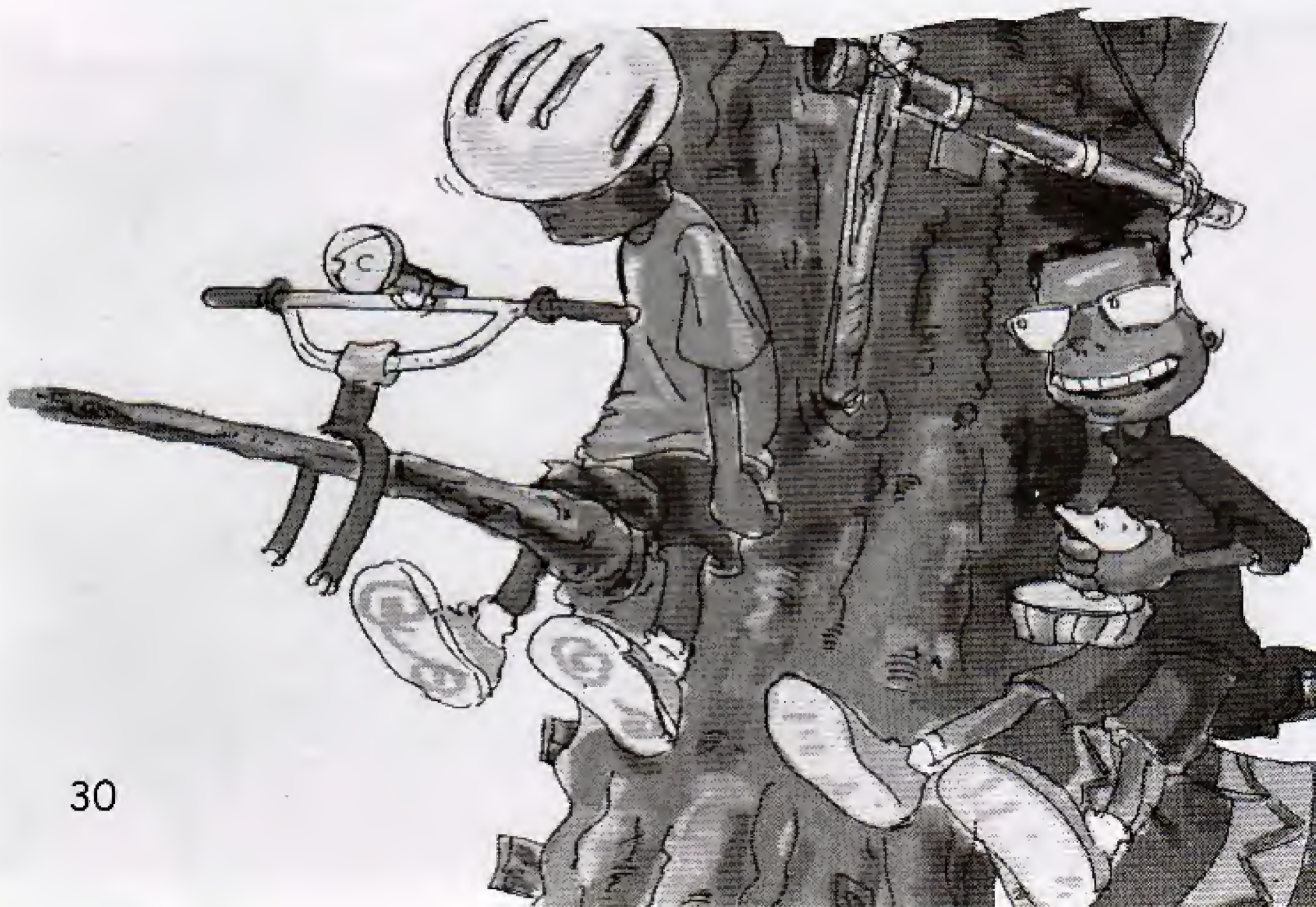
“अरे अशरफ, मला खरं तर तुझे सगळेच भन्नाट विचार फार आवडतात. कोण जाणे एक दिवस मोठा झाल्यावर तू प्रत्यक्षात ह्या सगळ्या गोष्टी बनवशीलही,” सेगुन प्रोत्साहन देत म्हणाला, “आता आम्ही तुला मदत करू, पण अवकाशात जाण्यासाठी तुला झाडाशिवायही बरंच काय काय लागेल.”

“माझ्या विज्ञानाच्या पुस्तकात सांगितलेल्या संशोधनांचा अभ्यास करून आपणही छोटे छोटे प्रयोग करू शकू. जसं सौरउर्जा वापरून अंडी उकडणे,” युजिननी दुजोरा देत सुचवलं.

Ashraf sat glumly in his imaginary cockpit. “You shouldn’t have told everyone. Now I can’t go back to school, not ever,” he stated dramatically.

“Look Ashraf, I like all your hair-brained ideas, and one day, when you are grown up, you might build all these things for real,” Segun encouraged him. “for now we will help you, but you will need much more than a tree to get to space.”

“We can look up inventions in my science book, and maybe we can start small, like how to boil an egg using heat from the sun,” Eugene supported.

“तुम्ही दोघं म्हणजे थोर आहात,” अशरफ आपल्या मित्रांना कवटाळत म्हणाला.

“अरे जरा जपून, नाहीतर आपण तिघही झाडावरून खाली पडू,” युजिननी बजावलं, “आणि मग आपल्याला लागू नये म्हणून अशरफला ताबडतोब पॅराशूट्स पैदा करावी लागतील,” हसत हसत तो म्हणाला आणि तिघं मित्र खाली उतरले.

“You two are great,” Ashraf said, hugging them.

“Hey, steady on or we will all fall off the tree!” Eugene warned. “And then, Ashraf would have to invent an instant parachute to save us,” he laughed as the three friends made their way down.

Ashraf

THE FLYING SAUCER

अशरफचं विमान

अशरफ अखंड नवनवीन प्रयोग करत वेगवेगळी यंत्र तयार करतो.

अशरफचं विमानमध्ये अशरफ गुरुत्वाकर्षणाच्या नियमांना आव्हान देतो आहे. तुम्हीच ठरवा त्याचा प्रयोग यशस्वी झाला का?

या पुस्तकाची लेखिका आणि चित्रकार दोघंही आफ्रिकेमधल्या नायजेरियाचे रहिवासी आहेत.

The adventure continues for Ashraf as he attempts one science experiment after the other. In the flying saucer, Ashraf's hope is to defy gravity by inventing a flying machine. How successful can he get?

